

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121403142
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:6121403142.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: VAKUMAX s.r.o., so sídlom Volgogradská 11088/19A, 036 08, Martin - Priekopa, IČO: 51 968 771, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01, Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému: Groupama Biztosító Zrt., IČ: 01-10-041071, Erzsébet királyné útja 1/C, 114 6 Budapest, Maďarsko, na území Slovenskej republiky konajúci prostredníctvom Groupama poisťovňa a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Miletičova 21, 821 08, Bratislava, IČO: 47 236 060, právne zastúpenému JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, 831 04, Bratislava, IČO: 36 264 750, v konaní o zaplatenie 327,30 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť sumu 327,30 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- III. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 16.6.2021 a na Okresný súd Martin postúpenou po odpore žalovaného dňa 21.9.2021, na návrh žalobcu, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 327,30 € a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 6.2.2021 došlo v Martine ku škodovej udalosti spôsobenej žalobcovi VAKUMAX s.r.o., IČO: 51 968 771, na motorovom vozidle Peugeot Boxer, ev. č. J.-XXXFF. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla ev. č. J.-XXXFB, poisteného v poisťovni žalovaného, číslo škody 28831246. V dôsledku uvedeného bol žalobca nútený dať svoje motorové vozidlo do servisu za účelom vykonania výmeny čelného skla. Po ukončení predmetnej opravy mu servis vystavil faktúru č. 2021006 zo dňa 17.2.2021 na celkovú sumu 392,76 € s DPH (327,30 € bez DPH). Uvedenú sumu žalobca uhradil, čo preukazuje predkladané potvrdenie o úhrade faktúry za opravu poškodeného vozidla. Žalobca si preto v zmysle zákona o PZP uplatnil u žalovaného nárok na preplatenie vzniknutej škody. Oznámením o ukončení šetrenia škodovej udalosti zo dňa 26.2.2021 žalovaný informoval žalobcu o výsledkoch šetrenia poistnej udalosti a o rozsahu povinnosti žalovaného poskytnúť poistné plnenie tak, že odmietol poskytnúť poistné plnenie v plnom rozsahu. Ako dôvod pre nepriznanie uplatneného nároku na náhradu škody uviedol, že zo strany žalobcu nebolo jednoznačne preukázané, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, nakoľko vodič poisteného motorového vozidla si nemôže byť vedomý toho, že práve spod kolies ním riadeného motorového vozidla došlo k odskočeniu kameňa, ktorý poškodil čelné sklo motorového vozidla žalobcu. Voči tomuto rozhodnutiu žalovaného sa žalobca odvolal, avšak žalovaný zotrval na svojom pôvodnom

stanovisku. Žalobca zdôraznil, že tu ide o objektívnu zodpovednosť a náklady vynaložené na opravu poškodeného vozidla sú súčasťou judikatúrou považované za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Škoda spočívajúca v nákladoch na opravu vozidla bola podľa vyjadrení účastníkov nehody spôsobená vozidlom poisteným u žalovaného. Podľa stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Cpj 5/2014 zo dňa 3.6.2014, aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom, alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla, je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť. Náhrada škody z PZP má plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko v dôsledku škodovej udalosti bolo potrebné reálne vynaložiť náklady na opravu vozidla, a to vo fakturovanej výške. Žalobca tak opiera svoj nárok na náhradu škody o ust. § 4 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP a § 442 ods. 1, § 443 Občianskeho zákonníka.

3. Na preukázanie oprávnenosti nároku a príčinnej súvislosti žalobca predložil súdu správu o nehode zo dňa 6.2.2021, z ktorej jasne vyplýva, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vyššie, čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom aj držiteľ vozidla vinníka, ktorý bol vodičom na predmetnom vozidle. Tento dokument bol podpísaný taktiež vodičom poškodeného vozidla. Zároveň žalobca dodal, že na vozovke sa v čase poškodenia čelného skla nenachádzali iné motorové vozidlá, ktoré by mohli uvedenú škodu spôsobiť. Súdu zároveň predložil ďalšie listinné dôkazy, ktoré má žalovaný k dispozícii a na ktoré týmto odkázal.

4. K žalobe žalobca pripojil správu o nehode zo dňa 6.2.2021, zápis o poškodení vozidla, faktúru č. 2021006 zo dňa 17.2.2021, oznámenie o ukončení šetrenia škodovej udalosti zo dňa 26.2.2021, odpoveď na odvolanie zo dňa 9.4.2021, potvrdenie o úhrade zo dňa 2.6.2021.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prvýkrát v odpore voči platobnému rozkazu, ktorým súd v upomínamom konaní najskôr rozhodol. V tomto podaní zo dňa 6.8.2021 žalovaný uviedol, že v tomto konaní podľa žalovaného nie je sporné, že motorové vozidlo s EČV: J.-XXXFB bolo v čase škodovej udalosti, t.j. 6.2.2021 povinne zmluvne poistené za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Taktiež žalovaný nepovažuje za sporné, že Oznámením o ukončení šetrenia poistnej udalosti z 26.2.2021 uviedol žalobcovi, že jeho nárok nemá za preukázaný, a neposkytol žalobcovi žiadne plnenie. Za sporné v konaní žalovaný považuje, či vôbec nastala škodová udalosť a za takých okolností, ako popisuje žalobca a či žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody vznikutej v súvislosti so škodovou udalosťou, ako si to žalobca uplatnil touto žalobou a kto je zodpovedný za vzniknutú škodu. Žalobca sa podanou žalobou domáha od žalovaného, aby mu nahradil škodu, ktorá mu vznikla po škodovej udalosti zo dňa 6.2.2021, kedy malo byť vozidlo žalobcu poškodené motorovým vozidlom s EČV: J.-XXXFB. Žalovaný k uvedenému dodal, že návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý mu bol doručený, je nezrozumiteľný a nie je z neho zrejmé, kedy a medzi kým malo prísť k škodovej udalosti, za akých okolností došlo k škodovej udalosti, nakoľko chýbajú tvrdené skutočnosti zo strany žalobcu o tejto skutočnosti. V zmysle § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

6. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla „poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vznikutej poškodením veci.“ K vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 427 Obč. zákonníka je nevyhnutné naplnenie jeho predpokladov, ktorý mi sú:

- 1/ udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku,
- 2/ vznik škody,
- 3/ príčinná súvislosť medzi udalosťou vyvolanou osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a vznikom škody.

7. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR ÚS 177/08 „Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, čo sa týka príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom

bezpečne preukázaný a bezprostredný.“ Žalobca priložil k žalobe Správu o nehode zo dňa 6.2.2021, z ktorej vôbec nevyplýva, kto zaviniel vznik škodovej udalosti. Vychádzajúc z tejto skutočnosti, údajný vinník škodovej udalosti samotný priebeh vzniku škody nijako svojimi zmyslami nemusel pozorovať, teda zodpovednosť za škodu by ani nemohol s určitosťou uznať, resp. ak tak učinil, urobil tak bez reálneho poznania priebehu vzniku škody a bez poznania príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a prevádzkou svojho motorového vozidla. Ani spísanie správy o nehode ešte nepreukazuje zodpovednosť vodiča vozidla PZP poisteného u žalovaného ako za vinníka škodovej udalosti a preukazuje len základné evidenčné doklady, z obsahu ktorých je zrejmé, že určité osoby boli prítomné na určitom mieste, pričom tento doklad len obsahuje opis viditeľných poškodení, opis údajného deja, resp. nákres, akým spôsobom malo dôjsť k poškodeniu. Dokonca ani tento nákres spôsobu vzniku poškodenia nie je v predmetnej správe dostatočný, nakoľko v ňom nie sú vôbec zaznačené skutočnosti, ktoré podľa bodu 13. Nákres nehody v čase stretu vozidiel predmetnej správy o nehody, táto predpokladá. Nie je zaznačený 1. smer jazdných pruhov, 2. smer jazdy vozidiel, 4. dopravné značky, ani 5. názvy ulíc.

8. Žalovaný podľa predloženej Správy o nehode zo dňa 6.2.2021 ako aj z doplňujúcich informácií nemal vznik škodovej udalosti za preukázaný, a preto Oznámením o ukončení šetrenia škodovej udalosti zo dňa 26.2.2021 oznámil žalobcovi, že jeho nárok nie je možné vysporiadať z povinného zmluvného poistenia vozidla druhého účastníka tejto škodovej udalosti. Žalovaný uviedol žalobcovi, že mu nie je možné poskytnúť náhradu škody za poškodené čelné sklo, nakoľko „vodič motorového vozidla, prevádzkou ktorého údajne malo dôjsť k vzniku škody, nemohol ani pri vynaložení maximálneho úsilia zabrániť vzniku škody. Zároveň v danej veci žalovaný zastal názor, že zo strany žalobcu nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla EČV: J.-XXXFB. Žalovaný zdôraznil, že vodič motorového vozidla nemôže si byť vedomý toho, že práve spod kolies ním riadeného motorového vozidla došlo k odskočeniu kameňa, ktorý údajne poškodil čelné sklo motorového vozidla poškodeného. V súlade s ustanovením § 4 Zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je povinnosťou poškodeného uplatnený nárok preukázať. S ohľadom na uvedené ustanovenie zákona je poškodený povinný preukázať vecnú a časovú súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky konkrétneho motorového vozidla ako príčinou a vznikom škody ako následkom. Vzhľadom na vyššie uvedené, predložené súhlasné vyhlásenie vodiča motorového vozidla, ktoré údajne malo poškodenie čelného skla spôsobiť a vodiča poškodeného vozidla, nemá charakter preukázania vzniku škody. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný zastával stanovisko, že v predmetnej veci nebolo bez akýchkoľvek pochybností zo strany poškodeného preukázané, že ku vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla EČV J.-XXXFB.“ Žalovaný preto oprávnenne odmietol žalobcovi uhradiť škodu vzniknutú na jeho vozidle poškodením čelného skla. Žalobca taktiež v žalobe uviedol, že v čase poškodenia neboli na vozovke žiadne iné motorové vozidlá, ktoré by mohli uvedenú škodu spôsobiť. Podľa informácií, ktoré dostal žalovaný od poisteného, vodiča motorového vozidla J.-XXXFB, na vozovke sa v čase domnelého vzniku škody dňa 6.2.2021 o 10:00 nachádzali na vozovke i iné motorové vozidlá, vzhľadom na to, že išlo o bežnú premávku v obvyklom čase. Preto žalovaný uviedol, že nepovažuje zodpovednosť vodiča poisteného vozidla za spôsobenú škodu za preukázanú jednoznačne a objektívne.

9. Žalovaný preto zotrval na názore, že prevádzkovateľ sa podľa § 428 OZ môže zbaviť zodpovednosti za škodu, ktorá bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, ak bola vyvolaná vonkajšími okolnosťami nemajúcimi pôvod v prevádzke motorového vozidla. Kamienok ležiaci na vozovke je okolnosťou vonkajšou, ktorá okolnosť nemá pôvod v prevádzke a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzkovateľa liberovať zo zodpovednosti za takúto škodu. Vzhľadom na splynutie kamienka s vozovkou, faktickú nemožnosť rozpoznať prekážku na vozovke a zabrániť tomuto druhu škodovej udalosti žalovaný mal za to, že od prevádzateľa, resp. vodiča nebolo možné požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody a preto je zbavený zodpovednosti za škodu. Opačný výklad robí vodiča zodpovedným za púhu náhodu, čo je z hľadiska práva neprijateľné i vzhľadom na historický výklad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nesprávne. V súvislosti s uvedeným žalovaný poukázal na Rozhodnutie NS ČR Rv I 229/37. Bolo by absurdne formalistické požadovať od vodiča, aby sústredil svoju pozornosť na každý, i najmenší kamienok na ceste a snažil sa mu vyhnúť. Vzhľadom na vyššie uvedené je dôkazné bremeno na strane žalobcu - preukázať príčinnú súvislosť medzi udalosťou vyvolanou osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a vznikom škody. Príčinná súvislosť musí byť nielen domnelá, ale musí byť bezpečne preukázaná.

Žalovaný zastával názor, že samotné tvrdenie poisteného a uznanie viny poisteným u žalovaného, ku ktorému uznaniu došlo až následne potom, čo mu bol vznik škody oboznámený žalobcom a bez reálneho poznania priebehu vzniku škody a bez poznania príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a prevádzkou svojho motorového vozidla, nepreukazuje príčinnú súvislosť. Žalobca ako poškodený je povinný bez akýchkoľvek pochybností preukázať svoj nárok a samotnú pravdepodobnosť vzniku škody nemožno považovať za preukázanie oprávnenosti nároku na náhradu škody. Kým nie je v konaní bezpečne preukázaná príčinná súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a vznikom škody, t.j. kým žalobca neunesie dôkazné bremeno, žalovaný nemá dôvod preukazovať opak, t.j. že kameň, ktorý údajne spôsobil škodu, nebol vymrštený od motorového vozidla poisteného u žalovaného.

10. Preto žiadal žalovaný žalobu zamietnuť. Na dôkaz svojich tvrdení pripojil ako dôkaz doplňujúci telefonický dotazník poisťnej udalosti čelného skla s PZP spísaný s poisťníkom.

11. Žalobca reagoval podaním zo dňa 17.9.2021, z ktorého vyplynulo, že na žalobe zotráva. Uviedol, že tvrdenia žalovaného ohľadom nedostatočnej špecifikácie rozhodujúcich skutočností, považuje v plnom rozsahu za neopodstatnené a účelové. Návrh na vydanie platobného rozkazu spíňa náležitosti uvedené v Zákone č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Tu žalobca poukázal na § 3 ods. 4 predmetného zákona, podľa ktorého uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru, alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve. Žalobca pritom vo svojom návrhu zrozumiteľne opísal rozhodujúce skutočnosti, uviedol kedy a medzi kým malo prísť ku škodovej udalosti a za akých okolností k nej došlo. Súčasne boli k návrhu pripojené listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu. Žalobca opieral svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia Zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

12. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom, alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť. V danom smere dal žalobca do pozornosti taktiež rozsiahlu rozhodovaciu prax odvolacích súdov, ktoré zaujali v skutkovo aj právne obdobných veciach rovnaké stanovisko ako Najvyšší súd SR. Tu žalobca poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2016 zo dňa 14.6.2016, či na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/14/2019 zo dňa 29.1.2020 a ďalšie. Záverom uviedol, že všetky podklady predkladané súdu má žalovaný k dispozícii, nakoľko tieto mu boli doručené pri uplatňovaní si náhrady škody. Uplatnený nárok na náhradu škody bol tak v danom prípade dostatočným spôsobom konkretizovaný a preukázaný. Napokon skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana účinne nepoprela, sa považujú v zmysle § 151 CSP za nesporné. Žalovaný neuviedol žiaden iný spôsob vzniku škody a za týmto účelom nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Nie je ani jasné, na základe čoho si je žalovaný istý, že kamienok ležal na vozovke resp. „splýval s vozovkou“. Je totiž možné, že predmetný kamienok mal škodca poistený u žalovaného zachytený priamo v dezéne pneumatiky a pri uskutočnení manévru (predchádzaní) na vozovke tento odskočil a poškodil vozidlo idúce za ním. Tu však už nejde iba o náhodu, keďže škodca nevyvinul dostatočné úsilie na to, aby predišiel škode. Škoda spočívajúca v nákladoch na opravu čelného skla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu vozidla ev.č. J.-XXXFF. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky zo strany poisteného škodcu, nedošlo by ani k poškodeniu vozidla žalobcu. Príčinná súvislosť je preto nepochybne daná.

13. Žalovaný sa vyjadril k replike žalobcu duplikou došlou dňa 28.10.2021, v ktorom predovšetkým vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin s poukazom na ust. § 13 a § 15 ods. 2 C.s.p. ako aj § 19 písm. c) C.s.p. a § 2 ods. 2 Zákona č. 371/2004 Z.z. s tým, že sídlom žalovaného je Bratislava - mestská časť okresu Bratislava II a teda miestne príslušný na prejednanie sporu by mal byť Okresný súd Bratislava II. Žalovaný ďalej uviedol, že i naďalej za sporné v konaní považuje, či vôbec nastala škodová udalosť a za takých okolností, ako popisuje žalobca a či žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody vzniknutej v súvislosti so škodovou udalosťou, ako si to žalobca uplatnil touto žalobou a kto je zodpovedný za vzniknutú škodu. Žalobca vo svojom vyjadrení poukázal na § 3 ods. 4 Zákona o upomínacom konaní, podľa ktorého uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu, avšak žalovaný i naďalej zastáva

názor, že v tomto konaní vedenom podľa C.s.p., opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 C.s.p.).

14. Žalobca je ten, kto určuje merito veci, preukazuje dôvodnosť svojho nároku a tak i znáša dôkazné bremeno. Zo žalobcom predložených dôkazov a uvedených skutkových okolností jednoznačne a objektívne nevyplýva príčinná súvislosť medzi vznikom škody a zodpovednosťou vodiča poisteného vozidla za spôsobenú škodu (žalovaný znovu poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR ÚS 177/08).

15. Vodič vozidla idúceho pred vozidlom žalobcu si nemôže byť vedomý toho, že spod jeho kolies odletel kameň, a rovnako ani nemôže svojimi zmyslami vnímať, či nejaký kameň spod jeho kolesa odletel, alebo nie. Už v odpore žalovaný poukazoval na judikát Ústavného súdu SR 177/08, v zmysle ktorého príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená, ale musí byť aj bezpečne preukázaná. Vypísanie Záznamu o dopravnej nehode nie je jednoznačným dôkazom preukazujúcim skutočnosť, že ku škode žalobcovi došlo spôsobom, ako je uvedený v tomto Zázname. V tomto prípade bol údajný škodca kontaktovaný žalobcom o tom, že mu mal spôsobiť škodu, a preto aj táto skutočnosť preukazuje, že škodca si nemohol byť vedomý, že spôsobil škodu na čelnom skle žalobcovi a jedná sa len o domnelé tvrdenie údajného škodcu o spôsobe vzniku škody na vozidle žalobcu.

16. Vzhľadom na rozporuplnosť celkového skutkového stavu a okolnosti, za ktorých malo prísť k poškodeniu vozidla žalobcu, navrhol žalovaný na pojednávaní ako svedkov vypočuť vodičov oboch motorových vozidiel a teda G. X. G. Z. T..

17. K námietke nepríslušnosti sa vyjadril žalobca podaním z 25.11.2021, kde uviedol, že vznesenú námietku žalovaného neuznáva a považuje ju za neopodstatnenú a neúčinnú. Za miestne príslušný považoval Okresný súd Martin v zmysle § 19 písm. b) C.s.p. a to z dôvodu, že skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody, t.j. škodová udalosť vznikla v územnom obvode Okresného súdu Martin tak, ako bola táto navrhovaná v rámci postúpenia, čiže v rámci návrhu na pokračovanie v súdnom konaní realizovanom v rámci upomienkového konania. Tu žalobca poukázal na miestnu príslušnosť danú v zmysle C.s.p. na výber žalobcovi, pričom toto právo výberu je dané len žalobcovi a je len na žalobcovi, či podá žalobu v zmysle § 13 C.s.p. (na všeobecnom súde žalovaného), alebo na všeobecnom súde v zmysle osobitnej miestnej príslušnosti - skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Uvedené žalobca učinil a tohto práva ho nemôže súd zbaviť a to ani na základe podanej námietky príslušnosti zo strany žalovaného. Uvedené potvrdzuje aj rozhodovacia prax všeobecných súdov na Slovensku. Navyše žalobca má za to, že námietka miestnej príslušnosti bola zo strany žalovaného uplatnená oneskorene a jej jediným cieľom je neopodstatnené predĺžovanie súdneho konania. S poukazom na ust. § 41 a § 42 C.s.p. uviedol, že prvým procesným úkonom žalovaného bol odpor zo dňa 5.8.2021, v ktorom ale žalovaný vyššie spomínanú námietku miestnej nepríslušnosti nevzniesol. Preto má žalobca za to, že ju neuplatnil žalovaný včas.

18. Opätovne žalobca tiež dodal, že tvrdenia žalovaného ohľadom nedostatočnej špecifikácie rozhodujúcich skutočností sú neopodstatnené a účelové. Týmito tvrdeniami sa žalovaný snaží vyhnúť objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú škodcom, ktorý je poistený u žalovaného. Svoju zodpovednosť škodca preukázateľne uznal, čo potvrdzujú aj predložené listinné dokumenty. Žalobca priamo vo svojom návrhu opísal rozhodujúce skutočnosti, uviedol kedy a medzi kým malo prísť ku škodovej udalosti a za akých okolností k nej došlo. Znova je potrebné zdôrazniť názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého je škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom, alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 prvá veta Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť. Obdobný záver možno nájsť aj v mnohých rozhodnutiach súdov nižšej inštancie. Tvrdenia žalovaného ohľadne nepreukázania príčinnej súvislosti sú tak zjavne irelevantné. Škoda spočívajúca v nákladoch na opravu čelného skla bola nepochybne spôsobená motorovým vozidlom Škoda Praktik, ev.č. J.-XXXFB, ktorému pri uskutočňovaní predbiehajúceho manévru odskočil spod kolies kamienok a tento poškodil za ním idúce vozidlo Peugeot Boxer, ev. č. J.-XXXFF. Keby nedošlo k realizácii predchádzajúceho manévru, nedošlo by ani k odskočeniu kameňa spod kolies a tento by nepoškodil za ním idúce vozidlo žalobcu. Priamo na mieste sa na uvedenom zhodli obaja účastníci nehody, t.j. G. X. G. Z. T.. Účelové spochybňovanie ich vyhlásení nič nemení na preukázaní príčinnej súvislosti v danom prípade. Pokiaľ žalovaný poukázal na judikát Ústavného súdu SR 177/08, tak tento sa netýka prejednávanej veci, nakoľko tu sa jedná o objektívnu

zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Výsluch navrhnutých svedkov považoval žalobca za nadbytočný a inak vo svojich tvrdenia zotrval.

19. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených so súdneho spisu a následne vypočul svedkov Z. T. G. G. X..

20. Svedok Z. T. vo svojej výpovedi uviedol, že je konateľom žalujúcej firmy a v kritický deň, keď došlo k poškodeniu čelného skla služobného motorového vozidla Peugeot Boxer, viedol toto vozidlo po ceste v Martine na dvojprúdovke, ktorá prebieha okolo veľkého Tesca v Martine. Vtedy ho v ľavom jazdnom pruhu obiehala motorové vozidlo Škoda, ktoré vo chvíli, keď sa zaraďovalo pred neho do pravého jazdného pruhu, mu spôsobilo škodu tým, že spod jeho kolies odskočila skalka, ktorá rozbila čelné sklo na svedkom T. vedenom motorovom vozidle. Svedok T. začal vyblikávať na šoféra vozidla Škoda, začal na neho trúbiť, čo on zrejme spozoroval a následne odstabil auto na krajnici na spomínanej dvojprúdovej ceste. Svedok T. sa so svojím motorovým vozidlom zaraďil za neho a keďže sa veľmi ponáhľal, informoval vodiča Škody, čo sa stalo, následne si obaja vodiči odľahčili občianske preukazy a vymenili si telefónne čísla s tým, že správu o nehode spíšu na druhý deň vo firme u svedka T., teda za účelom zdokumentovania škody si dohodli stretnutie. Svedok sa domnieval, že si aj odľahčili poškodenie čelného skla. Vodič Škody si bol vedomý, čo mu spôsobil a preto sa svedkovi T. nejavilo, že by vodič Škody nejakým spôsobom spochybňoval spôsobenie poškodenia čelného skla na vozidle Peugeot. Na položené otázky spresnil svoju výpoveď v tom smere, že vo chvíli, keď jazdil v spomínanom pravom jazdnom pruhu a obiehala ho motorové vozidlo Škoda, sa pred ním nenachádzali iné motorové vozidlá a neobiehala ho iné motorové vozidlo okrem tejto Škody. Nevedel však vysvetliť, prečo v tlačive správy o nehode neoznačili vinníka nehody. Označenie vinníka bolo na základe ústnej dohody medzi nimi.

21. Svedok G. X. si pri svojej výpovedi na priebeh udalostí už presne nespomínal, ale potvrdil, že k udalostiam opísaným v žalobe došlo v Martine na výpadovke, ktorá vedie okolo nákupných centier ako je Tulip, Tesco a pod., kde si všimol, že zrazu za ním idúce motorové vozidlo (nejaká dodávka) mu začalo vyblikávať a dávalo mu znamenie asi, aby zastal. On to aj urobil, zastal aj vodič spomínanej dodávky, ktorý mu povedal, že kamienok odfrkol spod kolies jeho motorového vozidla a poškodil mu čelné sklo. On sám (svedok) toto poškodenie aj videl na čelnom skle dodávky. Keďže obidvaja vodiči boli na ceste, vymenili si len osobné údaje zrejme podľa občianskych preukazov, čo si ale presne nepamätal, aby sa vec dala vyriešiť. Pokiaľ išlo o vypísanie papierov pre poisťovňu, tak svedok uviedol, že toto sa riešilo neskôr, nevedel však povedať, či to bolo ešte toho istého dňa, alebo o deň neskôr. Matne si spomínal, že to bolo asi vo Vrútkach, kde spomínané papiere „vypisovali“. Svedok uviedol, že na ceste, po ktorej išli, boli aj nejaké iné autá, nešpecifikoval však, v akej vzdialenosti od poškodeného motorového vozidla. Nevedel vysvetliť, prečo nevyznačil v správe o nehode vinníka nehody. Vypisoval totiž takéto tlačivo prvýkrát a nezamýšľal sa, či to bol skutočne on, kto poškodil čelné sklo na dodávke, pretože auto mu vyblikávalo, vodič tohto auta mu povedal, čo sa stalo, na ceste bolo v tom čase „milión“ kamienkov, takže mu udalosť neprichádzala nejaká divná. Poškodené motorové vozidlo nenafotil. Na otázku, či si vinu na mieste uznal, odpovedal, že nemal dôvod neuznať, pretože ak na neho niekto vyblikuje a dáva mu niečo najavo, tak asi kvôli niečomu tak koná.

22. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že motorové vozidlo vedené dňa 6.2.2021 G. X. bolo (ako to nakoniec vyplýva aj zo správy o nehode) k tomuto dňu povinne zmluvne poistené u žalovanej poisťovne.

23. Vykonaným dokazovaním a to predovšetkým výsluchom vyššie uvádzaných svedkov, ale nakoniec aj dotazníkom, ktorý pripojila žalovaná strana k svojmu odporu, bolo pres súd nepochybne preukázané, že škoda na motorovom vozidle žalobcu spočívajúca v poškodenom čelnom skle odfrknutým kamienkom spod vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného, bola spôsobená práve prevádzkou motorového vozidla ev. č. J.-XXXFB zn. Škoda Praktik. Žalobca preukázal náklady na opravu tohto čelného skla faktúrou servisu G. Y. N. N., Y. Y. W. X, XXX XX, J., Z.: XX XXX XXX - číslo faktúry 2021006, vyhotovenej 17.2.2021, splatnej 24.3.2021, ktorá znela na celkovú fakturovanú sumu 392,76 € s DPH a 327,30 € bez DPH. Žalobca preukázal detailom pohybu na účte, že túto faktúru zaplatil 2.6.2021. Tým došlo k zmenšeniu jeho majetkovej podstaty. S právnou argumentáciou žalobcu sa súd v plnom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

24. Nároky žalobcu súd posudzoval podľa príslušných ustanovení Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.).

25. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

26. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

27. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z., poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

28. Podľa § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

29. Poškodený žalobca, na majetku ktorého došlo opravou poškodeného čelného skla k úbytku, teda k zmenšeniu jeho majetkovej podstaty v rozsahu 327,30 €, uplatnil svoj priamy nárok voči poisťovni, v ktorej mal škodca poistené svoje motorové vozidlo a tento nárok, čo do dôvodu, aj čo do výšky pre súd nepochybne preukázal. Súd preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

31. Pokiaľ ide o námietku miestnej nepríslušnosti vznesenú zo strany žalovanej v prvom podaní adresovanom Okresnému súdu Martin, súd je toho názoru, že táto námietka bola uplatnená včas, nakoľko bola urobená pri prvom úkone žalovaného voči súdu, ktorý žalovaný považoval za miestne nepríslušný.

32. Podľa § 41 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.) súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; vylúčil miestnu príslušnosť, skúma aj bez námietky na začiatku konania.

33. Podľa § 42 C.s.p., ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná, alebo nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súdu odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. V tomto prípade však súd považoval námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin zo strany žalovaného za námietku nedôvodnú.

35. Súd nepochybňuje, že v zmysle § 15 ods. 1 C.s.p. je sídlom žalovaného ako právnickej osoby súd v obvode, ktorého má žalovaný adresu sídla, čiže Okresný súd Bratislava II. Okresný súd Martin je však toho názoru, že žalobca vo svojom podaní adresovanom po odpore žalovaného Okresnému súdu Banská Bystrica, ktorým navrhol pokračovať v konaní na Okresnom súde Martin, založil osobitnú miestnu príslušnosť pre Okresný súd Martin danú v zmysle ust. § 19 písm. b) C.s.p..

36. Podľa § 19 písm. b) C.s.p. popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v obvode ktorého nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

37. Žalobca uplatnil vo vzťahu k poisťovni právo na náhradu škody, ktorá mu vznikla prevádzkou motorového vozidla poistenca žalovaného a skutočnosť, ktorá založila právo žalobcu na náhradu škody nastala v obvode Okresného súdu Martin. Okresný súd Martin preto sa cítil miestne príslušným na prejednanie tohto sporu a vec prejednal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.